

ဩကာသော ဟောတိ၊ သယံ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ သစေ
ဥဒ္ဓေသ ပရိပုစ္ဆာဒီဟိ ဗျာဝဋ္ဌော ဟောတိ၊ ဩကာသံ န
လဘတိ၊ ဧကော ဒဟရဘိက္ခု ဝတ္တဗ္ဗော—(ဧတံ၊ ဤရှင်
လောင်းကို။ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ဆံချ သင်္ကန်းဝတ် သရဏကံပေးကာ
ရှင်ပြုပေးလိုက်ပါ။) ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗော”-ပဗ္ဗဇ္ဇခန္ဓကဋ္ဌကထာနှင့်
ဝိမတိဋ္ဌိကာ။]

ဥပဇ္ဈာယ်ကိုယ်စား ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာကပင် မခိုင်းသော်လည်း
ရှင်ပြုပေးခြင်း “ရဟန်းငယ်က ဥပဇ္ဈာယ်ကို ရည်စူး၍
(ဥပဇ္ဈာယ်ကိုယ်စား)ရှင်သာမဏေပြုပေး
လျှင်လည်း အပ်၏”ဟု အဋ္ဌကထာဆို၏။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ
ဥပဇ္ဈာယ် ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် မညီသေးဘဲ ရှင်သာမဏေ ပြုပေးကြ
ရသော ရဟန်းငယ်များသည် မိမိ၏ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို ရည်စူး၍
ဥပဇ္ဈာယ်၏ ကိုယ်စားအနေဖြင့်သာ ရှင်သာမဏေ ပြုပေးသင့်
ကြသည်။ ရှင်သာမဏေပြုပေးပြီးနောက်လည်း ဥပဇ္ဈာယ်ရှိရာ
သွား၍ ဥပဇ္ဈာယ်ယူစေသင့်ကြသည်။

သာမဏေနှင့် လူဝတ်ကြောင်က ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာ သည်
သင်္ကန်းဝတ်ပေးမှု (ကျောင်း၌ ခိုင်းဘို့ရာ
ရဟန်းငယ် မရှိ၍သော်
၎င်း ရှိစေကာမူ မခိုင်းလို၍သော်၎င်း) သာမဏေ တပါးပါးကို
“ဤ ကလေးအား ခေါင်းရိတ်၍ သင်္ကန်းဝတ်ပေးလိုက်ပါ”ဟု
စေခိုင်းနိုင်၏။ သာမဏေကို မခိုင်းဘဲ သင်္ကန်းဝတ်ပေးတတ်သူ
လူဝတ်ကြောင် တယောက်ယောက်ကိုလည်း ခိုင်းနိုင်၏။ ထိုသို့
ခိုင်းသောအခါ အခိုင်းခံရသူသည် ခေါင်းရိတ်၍ သင်္ကန်း
ပေးပြီးလျှင် ဝတ်ပေးကောင်း၏။ ထိုသို့ သာမဏေနှင့် လူဝတ်